

EVROPSKÝ PARLAMENT

2004

2009

Výbor pro zemědělství a rozvoj venkova

15. 6. 2009

SDĚLENÍ ČLENŮM

Věc: **Postup spolurozhodování**

Úvod:

Účelem tohoto sdělení je doplnit pokyny, jež jsou obsaženy v příslušných částech jednacího řádu (zejména v čl. 53 a násl. a čl. 70 a násl. a také v příloze 20), a příslušné dokumenty zveřejněné jinými útvary, a dále osvětlit některá praktická hlediska týkající se postupu spolurozhodování.

V souladu s článkem 37 Smlouvy o ES přijímá Rada právní předpisy v oblasti zemědělství po konzultaci s Evropským parlamentem. Výbor pro zemědělství a rozvoj venkova (AGRI) pracoval dosud postupem spolurozhodování pouze v případě, kdy se zabýval návrhy týkajícími se bezpečnosti potravin nebo statistik. Vstoupí-li však Lisabonská smlouva v platnost, veškeré legislativní postupy v oblasti společné zemědělské politiky budou probíhat formou „řádného legislativního postupu“. (Článek 294 Smlouvy o fungování Evropské unie), který odpovídá postupu spolurozhodování nyní stanovenému v článku 251 (Smlouva o ES).

Spolurozhodování v praxi:

Obecně platí, že „Parlament využije všech možností, jež má k dispozici ve všech třech fázích postupu spolurozhodování“¹. Zároveň „orgány v rámci postupu spolurozhodování spolupracují v dobré víře s cílem sblížit co nejvíce své postoje, a tím případně usnadnit přijetí aktu v co nejdřívejším stadiu postupu“. „Orgány spolupracují prostřednictvím příslušných interinstitucionálních kontaktů s cílem sledovat postup práce a analyzovat míru shody

ve všech stadiích postupu spolurozhodování². V minulém legislativním období bylo 69 % veškerých postupů spolurozhodování uzavřeno v 1. čtení (tj. dohody bylo dosaženo mezi hlasováním ve výboru a v plénu) a 12 % na začátku 2. čtení (tj. dohody bylo dosaženo po hlasování v plénu, avšak předtím, než Rada přijala svůj společný postoj).

V praxi probíhá neformální kontakt mezi předsednictvím Rady a Parlamentem na počátku prvního čtení, a to jak na administrativní, tak na politické úrovni. Tyto neformální kontakty se musí zřetelně odlišovat od jednání o příslušném tématu: v příloze XX jednacího řádu je zdůrazněno, že jednání bude zahájeno teprve po přijetí rozhodnutí ve výboru a to „buď na základě široké shody, nebo – v případě potřeby – hlasováním“. Úkolem výboru je taktéž stanovit jasný mandát k jednání, a to obecně tak, že přijme pozměňovací návrhy k legislativnímu návrhu ve zprávě či doporučení, a dále určit „vyjednávací tým“, který zahrnuje všechny politické skupiny alespoň na úrovni řadových členů. Mluvčím vyjednávacího týmu je v praxi zpravodaj výboru, jenž předsedá třístranným jednáním s Radou. Vzhledem k tomu, že převážná většina postupů bývá uzavřena prostřednictvím sjednaných dohod v prvním nebo druhém čtení, hraje vyjednávací tým výboru rozhodující úlohu.

Během třístranných jednání i během neformálních diskusí je Rada zastupována svým předsednictvím a vyjadřuje se „jednohlasně“ jménem členských států. Možné neshody v rámci Rady se řeší za zavřenými dveřmi. Parlament je oproti tomu zastupován poslanci z různých politických skupin, kteří mají k projednávané problematice často rozdílné postoje a tendenci diskutovat o těchto rozporech veřejně. Aby bylo jednání co nejúspěšnější, měl by se vyjednávací tým EP pokusit o „jednomyslné vyjádření“ a řešit veškeré možné neshody v rámci své delegace na interních schůzích konaných předem a v případě potřeby jednání přerušit za účelem interních konzultací.

Zpravodaj a vyjednávací tým musí zajistit úplnou transparentnost tím, že podávají výboru pravidelně zprávy o postupu a výsledcích jednání.

Je-li dosaženo dohody, měla by být předložena výboru k uvážení. Je-li dohoda schválena, může být předložena plénu, buď ve formě „konsolidovaného pozměňovacího návrhu“ nebo jako série pozměňovacích návrhů. Příslušné plenární pozměňovací návrhy jsou obvykle předkládány zpravodajem a svůj podpis k nim připojí i stínoví zpravodajové jménem svých politických skupin. Poté, co jsou pozměňovací návrhy formálně přijaty Výborem pro zemědělství a rozvoj venkova, může je výbor rovněž předložit v plénu.

Zejména pro dohody dosažené v prvním čtení, kdy Smlouva neukládá orgánům časové omezení, je třeba poskytnout dostatek času mezi ukončením jednání a hlasováním v plénu, a umožnit tak politickým skupinám, aby připravily své konečné stanovisko. Veškeré texty, které byly předmětem jednání a bylo o nich dosaženo dohody s Radou v prvním či druhém čtení, jsou v plénu většinou předkládány jako „konsolidované pozměňovací návrhy“.

Politické skupiny mohou předkládat pozměňovací návrhy v plénu s cílem vystoupit proti dohodě, již bylo dosaženo, nebo ji pozměnit; jsou-li tyto pozměňovací návrhy přijaty, bude pravděpodobně následovat druhé čtení či dohodovací řízení.

Dále je důležité poznamenat, že při jednání v rámci prvního čtení Rada několikrát projednala celé znění legislativního návrhu (ve svých pracovních skupinách a v COREPERU), zatímco vyjednávací tým EP teprve nedávno hlasoval o svých pozměňovacích návrzích na úrovni výboru a obecně nemá tak hlubokou znalost projednávaného textu.

Podpora:

Zpravodaj a vyjednávací tým musí mít k dispozici veškeré zdroje, jež potřebují k řádnému provádění své práce. Sem patří administrativní podpora složená z pracovníků sekretariátu výboru, sekretariátu pro spolurozhodování, právních služeb a politického poradce zpravodaje. V souladu s přílohou XX by při organizaci třístranných jednání „v případě potřeby měl mít vyjednávací tým EP k dispozici tlumočnické služby“. Poslanci také mohou požádat o tlumočení ad personam (v souladu s rozhodnutím předsednictva ze dne 10. prosince 2007).

Referenční dokumenty:

- Článek 251 Smlouvy o ES a článek 294 Smlouvy o fungování Evropské unie
- Společné prohlášení o praktických opatřeních pro postup spolurozhodování ((Úř. věst. C 145, 30.6.2007)
- Průvodce dohodovacím řízením a spolurozhodováním
Osvědčené postupy - pokyny

¹ Jednací řád, příloha XX

² Společné prohlášení o praktických opatřeních pro postup spolurozhodování